

СЕКЦІЯ МЕХАНІКО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

А. Л. Сумцов

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК АДАПТАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА

Розвиток сучасного суспільства, науки, техніки та методів управління підвищує вимоги до випускників закладів вищої освіти. Особливо це стосується технічних спеціальностей, де спеціалісти повинні постійно підвищувати свою кваліфікацію для забезпечення конкурентоспроможності підприємства.

Таким чином, головним завданням навчання в університеті є формування навичок адаптації до умов роботи, розширення світогляду та методів пошуку ресурсів для самонавчання. Основним напрямком для забезпечення формування цих навичок є самостійна робота студента. Її результативність не викликає жодних сумнівів.

Виходячи з цього головними завданнями дисциплін є формування умов для стимулювання розвитку самонавчання, зокрема створення завдань з урахуванням практичного використання теоретичного матеріалу, можливості застосування сучасних математичних та інженерних рішень при виконанні завдань.

Іншим важливим напрямком розвитку адаптивних навичок особистості студента є розвиток комунікативних здібностей. Саме комунікація надає людині можливості спілкування з оточуючими. Через спілкування людина отримує велику кількість необхідної для роботи та навчання інформації. Студенту необхідно надавати можливість отримати матеріал з різних джерел і створювати умови для бажання студента висловлювати та аргументувати свою думку. Однією з першочергових проблем молодого спеціаліста на робочому місці є необхідність входження в колектив, який найчастіше вже сформувався. Тому розвиток комунікативних навичок використовується одним з перших. Для збільшення практики студента у спілкуванні доцільно проводити семінарські та практичні заняття з виступами студентів у формі лекцій і дискусій. Такі заняття стимулюють розвиток не тільки комунікації між студентами, а краще адаптують матеріал занять. Студент, отримуючи тему виступу, адаптує матеріал до своїх уподобань, формує зміст до свого світогляду та використовує зрозумілу для колег стилістику викладання. Важливою складовою такого підходу є відповіді на питання аудиторії та дискусія. Вони розширюють варіативність відповідей доповідача, розкривають підготовленість у вибраному матеріалі та надають можливість у реальних умовах перевірити свої навички та підготовку.

Студент повинен знаходитися в умовах, стимулюючих до навчання, з урахуванням перспективи працевлаштування не тільки за фахом, а й на суміжних спеціальностях. Таким чином, його універсальність буде розширюватись. А від цього виграють всі зацікавлені сторони: навчальний заклад, роботодавець і сам студент.

А. М. Зіньківський

ФОРМУВАННЯ ПІДХОДІВ ДЛЯ САМООСВІТИ СТУДЕНТАМИ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасні процеси у вищій освіті знаходяться в стадії глобального і локального реформування. Особливо актуальними є компаративні методи досліджень, які дозволяють найбільш контрастно і чітко диференціювати на тлі вивчення «іноземної» специфіки відмінні і значущі риси вітчизняної системи освіти.

Інженерна освіта в умовах реформування освіти - це предмет особливих дискусій. Безліч чинників формують мотивацію до навчання: рівень професійної компетентності викладача, його педагогічна майстерність, здатність не переказувати навчальний матеріал, а захопити ним учнів, що, безумовно, є ключовим моментом у розвитку пізнавальних мотивів навчання у студентів. Але було б великою помилкою вважати, що тільки вмиле володіння педагогом освітніми технологіями, пов'язаними з дидактичними методами організації і проведення лекційного або практичного заняття, забезпечує ефективність процесу навчання. Багато в чому бажання вчитися визначається суб'єктивним переживанням студента свого успіху в університеті, яке пов'язане не тільки з хорошою успішністю, а й з відчуттям особистої значущості в колективі, підтвердженням уваги до своєї персони як з боку одногрупників, так і викладача. Комунікативний компонент педагогічної діяльності багато в чому зумовлює її ефективність у цілому. Характер взаємин педагога зі студентами найсерйознішим чином впливає на їхню успішність і особистісну успішність.

Інженерна підготовка і наукові дослідження в галузі залізничного транспорту повинні бути орієнтовані на сучасні технології, які мають високий рівень значущості в міжнародних контактах. Провідні тренди досліджень і навчання необхідно спрямувати на енергетичне рішення майбутнього, децентралізовані системи розподілу електроенергії, інтелектуальні електричні мережі. Велику увагу слід приділити сучасним технологіям проектування нового покоління рухомого складу та енергетичних установок, застосування біопалива, енергії вітру та інших відновлювальних джерел енергії, задіяних у процесі їхньої експлуатації та обслуговування. Важливу частину наукової та освітньої підготовки інженерів-енергетиків займають ефективна електроніка, обробка